

VICENT PARTAL
 Director de Vilaweb

No sé si el podrà recuperar, perquè ha creat molta decepció i, per tant, el canvi hauria de ser molt radical i difícilment acontentaria tothom de nou. Siga com siga,

crec que el moment clau de tots aquests anys va ser la formació del segon govern tripartit, sense que ERC ni tan sols intentara negociar amb CiU, sinó negociant amb el PSC totalment a la baixa, cosa que li va fer perdre completament la identitat. Evitar errors tan greus com aquest és la clau de qualsevol projecte de futur.

MIQUEL SELLARÉS
 Secretari general de l'Opinió Catalana

En primer lloc, vull dir que la meua resposta no és com a militant, que no ho he estat mai. Sempre m'he considerat una persona propera a ERC i a Josep-Lluís

Carod-Rovira, amb qui vaig compartir presó fa anys i mil batalles. El que ha de fer ERC és no malbaratar el somni que teníem i tenim: una força que no es dona vergonya de dir-se independentista, que és una opció de govern, que és al Congrés espanyol, que té la presidència del Parlament de Catalunya i la vice-presidència del govern, a més de 21 diputats, gairebé 200 alcaldes i 1.600 regidors. Tot això, ni en les nits més clarividents de la lluita per les llibertats no ens ho havíem pogut imaginar. Cal demanar als dirigents d'ERC que no malbaratin per segona vegada aquest somni de la gent que volem la llibertat del nostre poble. ERC, doncs, ha de deixar-se d'enfrontaments fratriques interns, hi ha d'haver una gran

A l'entorn d'Esquerra

Hem demanat a nou persones, sobiranistes i d'esquerreres, sobre l'estratègia que ha de seguir Esquerra per a recuperar el suport electoral. Les respostes demanen unitat i difereixen pel que fa a l'actual govern de la Generalitat.

Quina estratègia ha de seguir ERC per recuperar el suport electoral perdut?

unitat a la cúpula i ha d'obrir-se. No hi sobra ningú, a ERC, sinó que hi fan falta més i més dirigents que ara són a la societat civil, al món sindical, al sector dels intel·lectuals i que ERC no ha estat capaç d'incorporar al partit o no ho ha volgut fer. ERC és molt més important que el meu gran amic Josep-Lluís Carod-Rovira i que Joan Puigcercós.

dicació merament social, ja que això ja ho fa tothom, fins i tot el PP. És a dir, ERC hauria d'emfasitzar l'eix nacional per sobre del social perquè és la seva aportació fonamental.

ENRIC MARÍN
 Comunicòleg

SALVADOR CARDÚS
 Sociòleg

Aquesta pregunta té dues parts. En primer lloc, el que hauria de fer. ERC hauria de polititzar el debat intern en el sentit que el que ara és un combat personal de liderat-

ges es converteixi en una proposta estratègica per al partit, de manera que la gent no vagi a votar l'un o l'altre, sinó allò que representen les opcions polítiques de cada un. En cas contrari, l'espectacle que ofereixen és una batalla personal que els farà perdre bona part de la gent que els ha fet confiança. La segona part ja és més complexa. Per recuperar el vot perdut crec que cal tornar a donar una rellevància principal a la reivindicació nacional i no pensar que això es pot sotmetre a una reivin-

En primer lloc, crec que la celebració de primàries, si és que es tracta d'unes primàries, hauria de ser compatible amb una política d'unitat. No tinc la impressió que hi sobri

ningú, a Esquerra. Hi falta unitat. El segon criteri, que va lligat al primer, és que Esquerra s'ha d'obrir més a la societat. El debat no hauria de ser de política de pactes sinó de model de partit i d'obertura a la societat. Com més capillaritat tingui Esquerra amb la societat, més profit electoral en traurà. Pel que fa a continguts, ha de fer compatible el sobiranisme gradualista amb una cultura de govern molt sòlida. Un partit seriós és aquell que compleix els compromisos. Si se signa un contracte, no es pot incomplir en arribar el primer entrebanc. Quan un partit és massa imprevisible no dona confiança.